

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 lutego 2013 r. w sprawie R 1968/2011-1;
- zmiana zaskarżonej decyzji poprzez oddalenie sprzeciwu strony wnoszącej sprzeciw;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym, lub obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

## Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „holz-michel” dla towarów i usług z klas 21, 24, 32, 33 i 38 — zgłoszenie nr 8 904 278

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Rivella International AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Międzynarodowa rejestracja graficznych znaków towarowych zawierających elementy słowne „Michel” i „Michel POWER” dla towarów z klas 29, 30, 32 i 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i odrzucenie zgłoszenia

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

## Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2013 r. — Polo/Lauren przeciwko OHIM — FreshSide (Przedstawienie chłopca na rowerze trzymającego młotek)

(Sprawa T-265/13)

(2013/C 207/74)

Język skargi: angielski

## Strony

Strona skarżąca: The Polo/Lauren Company, LP (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Davies, Solicitor, J. Hill, Barrister i R. Black, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: FreshSide Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie R 15/2012-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

## Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: FreshSide Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy ukazujący przedstawienie chłopca na rowerze trzymającego młotek dla towarów z klas 18, 25 i 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 766 917

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy zawierający przedstawienie gracza polo na koniu dla towarów z klas 9, 18, 20, 21, 24 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

## Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2013 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-268/13)

(2013/C 207/75)

Język postępowania: włoski

## Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: S. Fiorentino, avvocato dello Stato, G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji nr C(2013) 1264 wersja ostateczna z dnia 7 marca 2013 r., notyfikowanej w dniu 11 marca ze względów przedstawionych w trzech zarzutach skargi.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

## Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze rząd włoski zaskarża decyzję Komisji Europejskiej nr C(2013) 1264 wersja ostateczna z dnia 7 marca 2013 r. notyfikowaną w dniu 11 marca, w której to, w wykonaniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie C-469/09, Komisja nakazała Republice Włoskiej zapłatę kwoty 16 533 000 EUR tytułem okresowej kary pieniężnej za zwłokę.

W rzeczonym wyroku Trybunał między innymi zasądził zapłatę przez Republikę Włoską na rzecz Komisji Europejskiej na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej” okresowej kary pieniężnej w wysokości odpowiadającej ilorazowi kwoty podstawowej wynoszącej 30 mln EUR i odsetka bezprawnie przyznanej i niezgodnej ze wspólnym rynkiem pomocy, obliczanego w stosunku do całej kwoty nieodzyskanej w dniu ogłoszenia wyroku, za każde pół roku zwłoki we wdrażaniu środków koniecznych dla zastosowania się do wyroku z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie C-99/02 Komisja przeciwko Włochom.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 260 ust. 1 i art. 260 ust. 3 akapit drugi TFUE: naruszenie wyroku podlegającego wykonaniu (wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie C-496/09 Komisja przeciwko Włochom) w skutek błędnej interpretacji punktu tego wyroku, w którym dla celów obliczenia okresowej kary pieniężnej przyjęto jako termin odniesienia „nieodzyskaną kwotę w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku”.

— Rząd włoski twierdzi, że ów punkt wyroku podlegającego wykonaniu należy interpretować w ten sposób, iż znaczenie ma nie tyle data wydania wyroku, co data zakończenia w postępowaniu etapu pozyskiwania dowodów, czyli chwila, w której w postępowaniu wystąpiła sytuacja faktyczna, na której podstawie Trybunał rozstrzygnął spór. Rząd włoski uważa bowiem, że dla celów zmniejszenia okresowej kary pieniężnej za półroczną zwłokę, należy uwzględnić działania w zakresie odzyskiwania pomocy jakie podjął on w toku postępowania, lecz po zakończeniu postępowania dowodowego.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 260 ust. 1 i art. 260 ust. 3 akapit drugi TFUE: naruszenie wyroku podlegającego wykonaniu w skutek błędnej interpretacji punktu tego wyroku, który przewiduje, iż dla celów obliczania okresowej kary pieniężnej należy za każde pół roku nie należy uwzględniać kwot dotyczących pomocy „której odzyskanie jeszcze nie nastąpiło lub nie zostało udowodnione na koniec omawianego okresu”.

Rząd włoski twierdzi, że ów punkt wyroku podlegającego wykonaniu należy interpretować w ten sposób, iż dla celów wyżej wspomnianej oceny znaczenie ma powstanie dokumentu dowodowego w danym półroczu a nie okoliczność, iż Komisja została powiadomiona o takim dokumencie przed zakończeniem tegoż półrocza. Rząd włoski uważa bowiem, iż przeciwna interpretacja Komisji Europejskiej — wedle której na Republice Włoskiej spoczywa ciężar przedstawienia dowodów w celu obliczenia okresowej kary

pieniężnej za półrocze do ostatniego dnia danego półrocza, co powoduje wykluczenie z obliczeń kwot o których odzyskaniu powiadomiono Komisję dopiero później, mimo że nastąpiło ono w takim okresie — jest sprzeczna z zasadą lojalnej współpracy i nie jest uzasadniona celem nałożonego przez Trybunał wymogu prowadząc w rzeczywistości do niedopuszczalnego skrócenia czasu jakim dysponują władze włoskie na spełnienie tegoż wymogu i zmniejszenie w ten sposób kwoty okresowej kary pieniężnej za pół roku.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 260 ust. 1 i art. 260 ust. 3 akapit drugi TFUE: naruszenie wyroku podlegającego wykonaniu w odniesieniu do wiarytelności przysługujących w stosunku do przedsiębiorstw, które zawarły „układ z wierzycielami” lub objętych „zarządzeniem sądowym”

Decyzja nie przewiduje bowiem odliczenia od pomocy w dalszym ciągu należnej na koniec danego półrocza przysługujących w stosunku do takich przedsiębiorstw wiarytelności wynikających z odnośnych postępowań układowych chociaż, zdaniem rządu włoskiego, chodzi tu o wiarytelności w których wypadku państwo członkowskie dochowało należnej staranności i które w konsekwencji należało wykluczyć z kwoty pomocy w dalszym ciągu należnej na podstawie sentencji wyroku podlegającego wykonaniu.

**Odwołanie wniesione w dniu 19 maja 2013 r. przez Marcusa Brunego od wyroku wydanego w dniu 21 marca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-94/11 Brune przeciwko Komisji**

(Sprawa T-269/13 P)

(2013/C 207/76)

Język postępowania: niemiecki

## Strony

Wnoszący odwołanie: Markus Brune (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat H. Mannes)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

## Żądania

Wnoszący odwołanie, podtrzymując żądania przedstawione w pierwszej instancji, wnosi do Sądu o:

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie F-94/11;

— posiłkowo przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;

— obciążenie drugiej strony postępowania i strony pozwanej kosztami postępowania odwoławczego i postępowania w pierwszej instancji.